

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 106: Là Vô Ngã Tướng, Vô Pháp Tướng, Cũng Không Phải Là Phi Pháp Tướng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 007)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thị vô ngã tướng, vô pháp tướng, diệc vô phi pháp tướng.】 *(Là vô ngã tướng, vô pháp tướng, cũng không phải là phi pháp tướng).*

Đây là điều được đặc biệt nhấn mạnh trong “Kinh Kim Cang”. Vô ngã tướng, là Phật đã chứng được quả Phật, nhưng không trụ ở tướng Phật, mà thị hiện giống như phàm phu. Phước báo của Phật là không thể nghĩ bàn, quý vị đọc “Kinh Hoa Nghiêm”, đọc “Kinh Vô Lượng Thọ”, “Kinh Di Đà” thấy những điều được nói trong đó, đó chính là quả báo của Phật. Phật không trụ, Phật không trụ ở Thế giới Cực Lạc, Phật không trụ trong sự hưởng thụ bảy báu đó. Ngài không trụ, Ngài thị hiện thân người, giống hệt như con người. Không trụ, đây chính là vô ngã tướng, thị hiện vô ngã tướng.

Trong đời sống mỗi ngày, Ngài tuân giữ quy củ, một câu cũng không nói, đó là vô pháp tướng. Không thuyết pháp, một câu cũng không nói, là vô pháp tướng. Tuy là một câu cũng không nói, nhưng Ngài đã làm ra tất cả rồi. Người biết nhìn thì trong mỗi cử chỉ hành động của Ngài, đó chính là đang thuyết pháp, đều đã biểu hiện ra rồi. Đây là “diệc vô phi pháp tướng” (cũng không phải là phi pháp tướng). Phi pháp tướng chính là chấp Không, Ngài cũng không chấp vào Không. Hai bên Không và Hữu đều không chấp trước, quý vị xem có vi diệu hay không?

Nếu quý vị học được bản lãnh này, trong đời sống thường ngày, bất luận quý vị làm ngành nghề nào, bất luận quý vị sống theo phương thức nào, mà quý vị có thể học được, học được cái gì? Vô ngã tướng, vô pháp tướng, diệc vô phi pháp tướng, thì quý vị chính là người đương cơ trong hội Kim Cang Bát Nhã, không phải chỉ có Ngài Tu Bồ Đề, mà quý vị là Tu Bồ Đề thứ hai, thật sự đạt được sự thọ dụng lớn!

Lúc đó quý vị mới biết thế nào là chân tự tại, chân thanh tịnh, hơn nữa là đạt được ngay trong hiện tại. Chúng ta từ vô lượng kiếp đến nay, sanh tử phiền não, đủ thứ vấn đề giải quyết không xong, thì ngay một nhát này liền giải quyết xong. Bát Nhã thật đúng là thanh kiếm tuệ Kim Cang, như dao bén chặt đay rồi, lập tức thấy ngay hiệu quả.

Mười câu bên dưới, là điều tôi thường khuyên nhủ các đồng học Tịnh Tông chúng ta, cần phải biết chúng ta tu cái gì, giống như Thiện Tài Đồng Tử nói về Bồ Tát đạo và Bồ Tát hạnh. Chúng ta giữ tâm gì?

“Chân thành”: Trong đời sống thường ngày, đối người tiếp vật, chúng ta học điều này. Chúng ta dùng cái tâm chân thành, một mảy may hư ngụy cũng không có, một tấm lòng thành khẩn. Đừng sợ người ta lừa gạt mình, đừng sợ người ta ức hiếp mình, không có chuyện đó đâu. Tôi dùng tâm chân thành đối đãi với người, người ta dùng tâm hư vọng đối đãi với tôi, không sao cả! Chúng ta muốn thành Phật, họ muốn làm phàm phu, không giống nhau! Mục tiêu phương hướng của chúng ta không tương đồng.

“Thanh tịnh”: Như Lục Tổ đã nói “bỏ lai vô nhất vật” (xưa nay không một vật), trong tâm phải giữ gìn sự thanh tịnh, một hạt bụi cũng không nhiễm. Tâm phải Không, tâm phải Tịnh, thường thường giữ được Không, giữ được Tịnh.

“Bình đẳng”: Rời xa tất cả mọi phân biệt thì bình đẳng.

“Chánh giác”: Giác mà không mê.

“Tự bi”: Vô điều kiện giúp đỡ tất cả chúng sanh, giúp họ phá mê khai ngộ. Quả báo của phá mê khai ngộ chính là lìa khổ được vui. Chúng ta chỉ cần giúp họ phá mê khai ngộ là được rồi, lìa khổ được vui thì họ tự nhiên sẽ đạt được.

Năm điều này là Tồn Tâm (cái tâm cần giữ gìn). Còn về cuộc sống, xử sự, thái độ, là năm điều nói bên dưới đây:

“Khán phá” (Nhìn thấu): Kinh Kim Cang dạy chúng ta: “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng” (Phàm những gì có hình tướng, đều là hư vọng), “Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh” (Tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn bọt bóng). Thường thường suy ngẫm thế gian như giấc mộng, đây là nhìn thấu. Sau khi nhìn thấu rồi, đương nhiên mọi sự mọi vật sẽ không để ở trong

tâm, cũng sẽ không đi so đo tính toán, tự nhiên quý vị liền có thể **“Buông xả”** (Phóng hạ).

Đời sống có thể giống như Đức Thế Tôn vậy, thật là **“Tự tại”**, thật là **“Tùy duyên”**. Trong tự tại tùy duyên mà không khởi tâm, không động niệm, chúng ta học cái này.

“Đều hiển thị rõ ràng ngay trong việc mặc áo ăn cơm”: Từ sáng sớm thức dậy cho đến tối đi ngủ, công việc cố định mỗi ngày cũng vậy, công việc không cố định cũng vậy, đều giữ vững nguyên tắc này, đây gọi là Chân tu, Chân làm!

Tại nơi đây mà thể hội được, thì **“Niệm Phật”** nhất định thấy Phật. Có thể giữ được cái tâm này, giữ được thái độ sống này, rồi lại thật thà niệm Phật, thì đâu có lý nào mà không gặp Phật? Nhất định thấy Phật.

Hôm nay thời gian đã hết, chúng ta giảng đến đây.